

[Lone Møller]

forbindelse vil jeg påpege, at til trods for, at der på forhånd var flertal for loven, har partierne bag forslaget lagt vægt på at nå et bredt resultat. Derfor har vi accepteret nogle ændringsforslag og præciseringer fra arbejdsministerens side.

Hovedsigtet med loven, som er at give arbejdet for opnåelse af reel ligeløn og ligestilling nogle bedre værktøjer, er der dog ikke ændret på. Det er selv i dagens Danmark ikke nok blot at vedtage nogle pæne hensigter i Folketinget, der skal lægges lidt mere vægt bag ordene.

Under førstebehandlingen blev forslaget gennemgået, så jeg har blot et par kommentarer til ændringerne.

For det første skal det præciseres, at det er efter forudgående aftale, at repræsentanter for Ligestillingsrådet kan besigtige virksomheder. Vi lægger også i Socialdemokratiet vægt på frivillighed frem for tvang, og vi mener derfor, at det er en god ting, at det er blevet ændret. Vi har dog også slået fast, at hvis vi oplever, at man ikke ønsker at give dem mulighed for at komme ind på virksomhederne, ja, så er der et flertal, som er parat til at lave loven om igen.

Der er blevet indsat en 1-årig periode regnet fra fremsættelse af krav om ligeløn til afskedigelsen. Jeg synes, at det her ved andenbehandlingen er vigtigt at slå fast, at tidspunktet for fremsættelse af krav om ligeløn regnes som det tidspunkt, hvor der er fremsat et reelt krav og ikke blot en henkastet bemærkning ved frokostbordet. Den reelle sag skal altså være rejst, og derefter er der en 1-årig periode.

Vi har også tumlet lidt med problemerne med oplysninger vedrørende lønforhold, og vi er endt på den formulering, at en ansat skal orienteres, hvis man udleverer personlige lønoplysninger, men det er også slået fast, at en enkelt ikke kan blokere for, at det kommer til oplysning for de berørte parter.

Det, som nok er det mest epokegørende, og det, som jeg synes er det bedste i den lov, vi om lidt stemmer om, er, at vi har slået fast, at det fremover er arbejdsgiveren, der har bevisbyrden og ikke den enkelte, det vil sige, at man fremover ikke skal ud og bevise alt muligt, men at det påhviler den enkelte arbejdsgiver.

Vi kan støtte lovforslaget med de ændringsforslag, som er stillet.

Pia Christmas-Møller (KF):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Det Konservative Folkeparti går stærkt og entydigt ind for ligeløn. Vi bliver indignerede, når vi oplever eksempler på, at mennesker diskrimineres på grund af kønnet. Vi kan ikke acceptere, at kvinder skal arbejde for en lavere løn, alene fordi de er kvinder. Princippet om ligebehandling af mænd og kvinder er altså centralt for Det Konservative Folkeparti.

Lige så klart er det, at vi fra konservativ side vil værne om det bærende princip i vores retssystem, nemlig at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist. Det mener vi faktisk er en meget vigtig og fundamental retsbeskyttelse af borgerne. Derfor er vi særligt på vagt, når vi møder ideer om at indføre omvendt bevisbyrde på enkelte områder. Det bryder vi os ikke om. I domstolspraksis er det imidlertid sådan, at der i specielle situationer rent faktisk praktiseres enten delt bevisbyrde eller direkte omvendt bevisbyrde. Det er sket i særlige situationer, hvor adgangen til beviserne skønnes at være den ene parts privilegium, og det forekommer jo også meget rimeligt. På ligelønslovens område har vi et frisk eksempel med Danfoss-sagen.

Den konservative ordfører har ved førstebehandlingen tilkendegivet vores stærke skepsis over for den foreslåede omvendte bevisbyrde i lovforslag nr. L 236. Vi anmeldte ved den lejlighed også yderligere en række spørgsmål og forbehold. Siden har partierne forhandlet, og vi føler, at vi er blevet imødekommet på meget væsentlige punkter. Blandt andet lægger vi vægt på, at Ligestillingsrådets repræsentanter kun kan komme ud på virksomhederne, hvis virksomhederne har indvilget i en aftale herom.

Den konservative gruppe med en enkelt undtagelse kan altså tilslutte sig forslaget, som det ser ud nu, idet spørgsmålet om omvendt bevisbyrde i disse sager i stor udstrækning er en lovgivningsmæssig efterrationalisering i forhold til den nuværende domspraksis.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal først sige om ændringsforslagene, at SF støtter dem alle sammen. Vi støtter dem ikke lige helhjertet, men det kan man jo ikke se, når vi trykker på knappen, og derfor synes jeg lige, at der skal siges et par ord om det.